

Handelingen

23-24-25-26

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1989-1990

Vergaderingen van februari 1990

EUROPESE STICHTING POEZIE
ONAFHANKELIJKE THUISVERZORGING
INZAGERECHT GEMEENTERAADSLEDEN
AANPASSINGEN REGLEMENT
BEEINDIGING COMPENSATIEPOLITIEK
VLAAMSE STICHTING VERKEERSKUNDE
VERENGELSEN UNIVERSITAIR ONDERWIJS
FRANSE LES KLEUTERONDERWIJS
TAALGEBRUIK GEMEENTERADEN KRAAINEM EN LINKEBEEK
CULTUREEL AKKOORD ZUID-AFRIKA
BELEID EN WERKING EXECUTIEVE
TOENEMEND TEKORT VERPLEEGKUNDIGEN
VASTE OEVERVERBINDING WESTERSCHELDE
KLEUREN PALEN VERKEERSLICHTEN
AANWIJZING SERV-LEDEN
MILIEUBELEIDSPLAN 1990-1995
BESCHERMING RITO-GEBOUW LEUVEN
SOCIALE HUISVESTING

Inhoud

Nr. 23 **Dinsdag 6 februari 1990**

Berichten van verhindering, blz. 945

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 945

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 945

Voorstel tot wijziging van het Reglement

Intrekking, blz. 945

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 945

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 946

Samenstelling van een Commissie

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 946

Regeling van de werkzaamheden, blz. 946

Motie van orde

Verwijzing naar Commissie en aanvulling van de agenda, blz. 946

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bodemvervuiling door zware metalen van de overstromingsgebieden van de Schelde en de Durme, blz. 947

Vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de houding van de Executieve ten opzichte van de financiële regeling betreffende de tewerkstelling van gewetensbezwaarden door welzijns-, verzorgings- en sociaal-culturele organisaties, blz. 947

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het gebrek aan financiële middelen van de niet-openbare televisieverenigingen, blz. 948

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de dalende inkomsten voor de geschreven pers door de handelsreclame op VTM, blz. 949

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de Geschillenraad voor niet-openbare televisieverenigingen, blz. 950

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, en de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de houding van de Ministers betreffende het opnemen van een culturele paragraaf in het Europees Verdrag, blz. 950

Vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer

L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de toenemende hinder veroorzaakt door een groot industrieel bedrijf in het stadscentrum van Aalst, blz. 951

Motie van orde

Regeling van de werkzaamheden, blz. 95 1

Vragen (R.v.O. art. 70) (Voortzetting)

Vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de toenemende hinder veroorzaakt door een groot industrieel bedrijf in het stadscentrum van Aalst (Voortzetting), blz. 951

Vraag van mevrouw N. Maes tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over gemeenschapsscholen die dagelijks een kwartier Franse les geven aan kleuters, blz. 952

Vraag van de heer M. Bartholomeussen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de terugbetaling van het Belgisch aandeel in de werken uitgevoerd door Nederland voor de oeververdediging langs de Westerschelde, blz. 954

Vraag van de heer G. Janczgers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de organisatie van het openbaar onderzoek inzake de TGV naar aanleiding van het overmaken van het MER aan de Vlaamse Executieve door de nationale Minister van Verkeerswezen, blz. 955

Vraag van de heer W. Van Durme tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, over de eventuele wijziging van het Gewestplan voor de oprichting van een mediacentrum te Gent, blz. 956

Vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over bouwwerken in het domein Ankerhof te Brasschaat, blz. 957

Vraag van de heer J. Geysels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de kredieten voor de bestrijding van de kansarmoede ten behoeve van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in Brussel, blz. 958

Interpellatie (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de op te richten Europese Stichting van de Poëzie, blz. 959

Begroeting van een buitenlandse delegatie, blz. 961

Interpellatie (R.v.O. art. 72) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de op te richten Europese Stichting van de Poëzie (Voortzetting), blz. 961

Sprekers : de heer L. Vanhorenbeek, Minister P. Dewael

Regeling van de werkzaamheden, blz. 964

Nr. 24 **Woensdag 7 februari 1990**

Berichten van verhindering, blz. 965

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het uitlenen van museumwerken aan de stichting Internationaal Fine Arts Foundation, blz. 965

Actuele vraag van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu, blz. 966

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de problematiek van de onafhankelijke thuisverzorging, blz. 967

Actuele vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het versturen van Franstalige aanslagbiljetten door de Provincie Brabant voor het innen van de provinciale milieubelastingen in Vilvoorde, blz. 968

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de organisatiestructuur en personeelsformatie van de zes departementen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, blz. 969

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de bevoegdheid van de Minister naar aanleiding van een recente omzendbrief van de nationale Minister van Binnenlandse Zaken in verband met het inzage-recht van de gemeenteraadsleden, blz. 971

Motie van orde

Regeling van de werkzaamheden, blz. 972

Reglement — Aanpassingen

Bespreking, blz. 972

Sprekers : de heren H. Suykerbuyk, verslaggever, L. Hancké, A. Denys, J. Geysels, G. Verhaegen, A. De Beul

Voorstel van resolutie van de heer A. Denys betreffende maatregelen om een einde te maken aan de compensatiepolitiek

268 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 6

Bespreking, blz. 991

Sprekers : de heren F. Vermeiren, verslaggever, E. Van Rompuy, G. Moens, A. Denys, Minister G. Geens, de heer A. De Beul

Reglement - Aanpassingen

Hoofdelijke stemming, blz. 997

Voorstel van resolutie van de heer A. Denys betreffende maatregelen om een einde te maken aan de compensatiepolitiek

- 268 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemming, blz. 999

Hoofdelijke stemming, blz. 1000

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1001

Nr. 25 Woensdag 21 februari 1990

Berichten van verhindering, blz. 1003

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1003

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1003

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1003

Overnemings, blz. 1003

Intrekking, blz. 1003

Beleidsbrieven

Indiening en verwijzing, blz. 1004

Verslagen

Indiening, blz. 1004

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1004

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1004

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1004

Voorstel van decreet van de heer J. Ansoms c.s. houdende oprichting van een Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde

- 87 (BZ 1988) - Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1005

Sprekers : mevrouw M. Panneels-Van Baelen, verslaggever, de heren E. Beysen, L. Vanhorenbeek, C. Moors, A. Denys, J. Ansoms, Minister D. Coens, de heer G. Verhaegen

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer D. Coens. Gemeenschapsmi-

nister van Onderwijs, over het verengelen van het universitair onderwijs, blz. 1009

Sprekers : de heren G. Annemans, L. Vanhorenbeek, Minister D. Coens

Interpellatie van mevrouw N. Maes tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het experiment van tweetalig kleuteronderwijs in het Limburgs Gemeenschapsonderwijs, blz. 1013

Sprekers : mevrouw N. Maes, de heren C. Moors, J. Verheyden, Minister D. Coens

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het taalgebruik in de Gemeenteraden van Kraainem en Linkebeek

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het taalgebruik in de Gemeenteraden van Kraainem en Linkebeek en een mogelijk eindverslag van de Arrondissementscommissaris ter zake, blz. 1020

Sprekers : de heren J. Valkeniers, G. Annemans, Minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het geschorste cultureel akkoord met Zuid-Afrika en het eventueel sluiten van een nieuw akkoord, blz. 1025

Sprekers : de heer P. Van Grembergen, mevrouw M. De Meyer, de heer H. Van Dienderen, Minister G. Geens, de heren G. Verhaegen, A. Denys, L. Hancké

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het beleid van de Vlaamse Executieve 1 jaar na het Regeerakkoord en naar aanleiding van de recente verklaringen van de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezondheid, blz. 1032

Sprekers : de heer A. Denys, Minister G. Geens, de heer E. Van Rompuy

Indiening van een motie, blz. 1036

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1037

Nr. 26 Donderdag 22 februari 1990

Berichten van verhindering, blz. 1039

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse

Aangelegenheden, over de asbestproblemen op de wandelpaden van het Blaasvelds Broek in de gemeenten Mechelen en Willebroek, blz. 1039

Actuele vraag van de heer E. Van Rompuy tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de samenstelling van het Expertencollege in de Mediaraad, blz. 1040

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1041

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de afwezigheid van de Vlaamse universiteiten op het Salon van de Student, blz. 1041

Actuele vraag van de heer H. Lauwers tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de organisatie van de basiseducatie, blz. 1041

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het toenemende tekort aan verpleegkundigen, blz. 1043

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het uitblijven van een beslissing inzake de verlenging van de studieduur in het niet-universitair hoger onderwijs, blz. 1045

Actuele vraag van de heer E. Van Rompuy tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de moeilijkheden van de Conferentie van Mandatarissen uit de facilititeitengemeenten rond Brussel, blz. 1046

Actuele vraag van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de verplichting de Gemeenteraad van Maaseik samen te roepen op vraag van een derde van de gemeenteraadsleden, blz. 1047

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de vaste oeververbinding over de Westerschelde

Actuele vraag van de heer L. Hancké tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de vaste oeververbinding over de Westerschelde, blz. 1047

Actuele vraag van de heer J. Van Looy tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het kappen en aanplanten van bomen langs Gewestwegen in de Kempen, blz. 1049

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het kleuren van de palen van verkeerslichten, blz. 1050

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het afschaffen van diensten bij de buurtspoorwegen, blz. 1052

Actuele vraag van de heer G. Cardoen tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de erkenning van het Pajottenland als impulsgebied, blz. 1053

Actuele vraag van de heer W. Luyten tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, en de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de aanleg van een zuurstof- en waterstofleiding door de Zuiderkempem, blz. 1054

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de vestiging van een recreatiepark aan de Rauwse Meren te Mol. blz. 1055

Actuele vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de mogelijke vestiging van een Waters industriepark in het landschapspark Dijleland, blz. 1056

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening

en Huisvesting, over uitbreidingswerken aan de luchthaven van Zaventem, blz. 1057

Actuele vraag van mevrouw N. Maes tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de bestrijding van de muskusrat, blz. 1058

Actuele vraag van de heer D. Van der Maelen tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Landinrichting, over de vervuiling van de Dender naar aanleiding van het aannemen van een motie in de Gemeenteraad van Geraardsbergen, blz. 1059

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, natuurbehoud en Landinrichting, over de kwaliteit van het slib van de waterlopen van 2e en 3e categorie. blz. 1060

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Aanwijzing van 7 leden, blz. 1060

Sprekers : de heren J. Geysels, A. Denys, G. Verhaegen

Voorstel van decreet van de heer J. Ansons c.s. houdende oprichting van een Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde — 87 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 5
Verwijzing naar Commissie, blz. 1061

Actuele interpellatie (Regl. art. 74)

Actuele interpellatie van de heer A. De-

nys tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het Milieubeleidsplan 1990-1995, blz. 1062

Sprekers : de heren A. Denys, E. Vandebosch, J. Timmermans, J. Geysels, M. Capoen, E. Gryp, Minister T. Kelchtermans, de heer G. Verhaegen

Indiening van een motie, blz. 1074

Interpellaties (Regl. art 76)

Interpellatie van de heer F. Vandebroucke tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de stand van zaken betreffende de bescherming van het RI-TO-gebouw te Leuven, blz. 1074

Sprekers : de heer F. Vandebroucke, Minister L. Walt Niel, de heer D. Vervaet, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer G. Verhaegen

Interpellatie van de heer P. Vangansbeke tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de problematiek van de sociale huisvesting, blz. 1080

Sprekers : de heren P. Van Gansbeke, P. Brvcne. H. De Loor, Minister L. Walt Niel

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1086

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

E. Flamant, A. Steverlynck ; gezondheidsredenen.

M. Mahieu ; ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende instelling van een tweejaarlijkse prijs van de Vlaamse Gemeenschap voor een werk over een wetenschappelijk ontwerp
— **288** (1989-1990) — Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer E. Beysen C.S. houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving
— **286** (1989-1990) — Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.
- Voorstel van decreet van de heer E. Beysen C.S. houdende wijziging van het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot vaststelling van het statuut van de leermeesters, de leraars en de inspecteurs katholieke en protestantse godsdienst der inrichtingen voor lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat
— **287** (1989-1990) — Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.
- Voorstel van decreet van de heer W. Seeuws C.S. houdende erkenning en subsidiëring van initiatiefnemende verenigingen of instellingen voor lokaal jeugdwerk en subsidiëring van gemeentebesturen inzake lokaal jeugdbeleid
— **289** (1989-1990) — Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur.
- Voorstel van decreet van de heer W. Seeuws C.S. houdende erkenning en subsidiëring van initiatief-

nemende verenigingen of instellingen voor regionaal jeugdwerk en subsidiëring van gemeentebesturen inzake regionaal jeugdbeleid

— **290** (1989-1990) — Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Cultuur.

- Voorstel van decreet van de heer A. Denys C.S. houdende dynamisering en democratisering van de sociaal-economische besluitvorming in Vlaanderen

— **291** (1989-1990) — Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling.

VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET REGLEMENT

Intrekking

De Voorzitter : Het volgende voorstel tot wijziging van het Reglement werd ingetrokken :

- Voorstel van de heer L. Hancké tot wijziging van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad
— **145** (BZ 1988) — Nr. 1.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De Voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof werden ingediend :

- Arrest van het Arbitragehof van 25 januari 1990 inzake het beroep tot vernietiging van de artikelen 17 tot 28, en inzonderheid van de artikelen 26 en 27 van de programmawet van 30 december 1988 ingesteld door M. Biesbrouck en consorten
- Arrest nr. 6/90

- Arrest van het Arbitragehof van 25 januari 1990 inzake de prejudiciële vraag gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Verviers bij vonnis van 22 maart 1989 in zake het Openbaar Ministerie tegen Counasse en consorten
- Arrest nr. 7/90.

De arresten liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

KENNISGEVING VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De Voorzitter : De volgende kennisgeving van het Arbitragehof werd ingediend :

- Kennisgeving van het Arbitragehof betreffende de prejudiciële vraag gesteld door de politierechtbank te Brussel bij vonnis van 20 december 1989 in zake het Openbaar Ministerie tegen Boes en Jacques
- Rolnummer 167.

Deze kennisgeving ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden

De Voorzitter : Dames en heren, voor de SP-fractie is :

- in de Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling de heer Schoeters als vast lid vervangen door de heer Egelmeers en de heer Op 't Eynde als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Schoeters.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, op verzoek van de interpellant wordt de interpellatie van mevrouw Duroi-Vanhelmont tot Ministers Geens en Dewael over de oprichting door de BRT van een pensioenfonds voor de financiering en de betaling van de pensioenen van de personeelsleden en hun rechthebbenden verdaagd naar een latere vergadering.

MOTIE VAN ORDE

Verwijzing naar Commissie en aanvulling van de agenda

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, onze agenda vermeldt een beraadslaging over aanpassingen in ons Reglement. Onze fractie heeft, zoals collega Geysels overigens, ter zake een amendement ingediend. Ik zou het appreciëren mocht ons amendement vooraf in de Commissie worden besproken. Wij zouden dan morgenmiddag in Openbare Vergadering kunnen beraadslagen over ons Reglement.

Vervolgens stellen wij voor dat wij eveneens morgennamiddag in Openbare Vergadering het voorstel van resolutie zouden behandelen betreffende de compensatiepolitiek, voorstel dat in de Commissie werd geamendeerd.

De heer G. Geens (CVP), Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting

Ten slotte, vraag ik u, mijnheer de Voorzitter, aan te dringen op de aanwezigheid van de Voorzitter van de Executieve bij de behandeling van dit voorstel van resolutie morgen. Tijdens de geanimeerde bespreking in de Commissie bleek immers dat een aantal leden van de meerderheid vragen hadden bij het standpunt ingenomen door de Executieve in het Overlegcomité.

De Voorzitter : Dames en heren, de heer Denys stelt voor onze agenda als volgt te wijzigen.

Aangezien er verschillende amendementen zijn ingediend bij het voorstel tot wijziging van ons Reglement, stelt de heer Denys voor onverwijld de Commissie voor het Reglement bijeen te roepen. Ik stel voor dat deze Commissie morgen om 10 uur zou bijeenkomen.

Ten tweede stelt de heer Denys voor zijn voorstel van resolutie betreffende de maatregelen om een einde te maken aan de compensatiepolitiek dat gisteren in Commissie werd besproken, toe te voegen aan onze agenda van morgennamiddag.

Voorzitter

Ten derde, vraagt de heer Denys dat uw Voorzitter, er bij de Voorzitter van de Executieve zou op aandringen dat hij bij de bespreking van dit voorstel van resolutie in Openbare Vergadering morgen, zou aanwezig zijn.

Gaat de Raad akkoord met deze voorstellen tot wijziging van onze agenda.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de Voorzitter, indien er nog eerst een bespreking in de Commissie voor het Reglement wordt gehouden, wordt dan het punt om 14 uur in Openbare Vergadering besproken ?

De Voorzitter : Jawel, 'mijnheer Suykerbuyk, er zal morgen te 14 uur worden vergaderd.

Is iedereen het met de wijziging van de werkzaamheden eens ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

VRAGEN (R.v.O. art. 70)

Vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bodemvervuiling door zware metalen van de overstromingsgebieden van de Schelde en de Durme

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw De Meyer tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bodemvervuiling door zware metalen van de overstromingsgebieden van de Schelde en de Durme.

Mevrouw De Meyer heeft het woord.

Mevrouw **M. De Meyer** (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, door opeenvolgende wetenschappelijke studies, onder andere van de Land-

bouwfaculteit van de RUG, het dossier Cadmium van de Bond Beter Leefmilieu, het jaarverslag 1988 van de VMZ en proeven van provincie- en gemeentebesturen werd onomstotelijk bewezen dat de overstromingsgebieden van Schelde en Durme zwaar zijn vervuild. De verontreiniging door zware metalen zou gevaar opleveren voor mens en dier.

De betrokken gemeentebesturen staan hier voor een immens, gemeenteeverschrijdend probleem, waarvan de aanpak ten gronde hun mogelijkheden overstijgt.

Welke initiatieven plant de Gemeenschapsminister om deze vervuiling verder te onderzoeken, de bevolking te informeren en saneringsmaatregelen te nemen ?

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op haar vragen kan ik het geachte lid mededelen dat in de overstromingsgebieden van de Schelde reeds verschillende onderzoeken inzake de bodemverontreiniging door cadmium werden uitgevoerd. De onderzoeken gebeurden soms op initiatief van gemeentebesturen of op initiatief van de bevoegde Administratie, het Bestuur voor Leefmilieu van AROL.

Voor het onderzoek richtten gemeenten zich meestal tot verschillende laboratoria, die elk hun eigen methode toepassen en hun onderzoek meestal beperken tot het bepalen van het cadmiumgehalte. Daar voor het bepalen van het cadmiumgehalte geen nationale referentiemethode bestaat, is het vergelijken van gegevens, afkomstig van verschillende laboratoria zeer moeilijk.

Voor het Vlaamse Gewest gebeurden deze onderzoeken door het Instituut voor Scheikundig Onderzoek te Teruren, dat inzake deze materie een internationaal gerenommeerde instelling is. De laatste jaren werden zo onderzoeken uitgevoerd te Kruibeke, Zwijndrecht, Schelle, Hemiksem, Boom, Willebroek, Puurs en Hamme.

Naast de bepaling van het cadmiumgehalte werd ook de zuurtegraad en de textuur van de bodem bepaald, omdat deze gegevens uiteindelijk maatgevend zijn voor de opname van cadmium door gewassen.

Uit de onderzoeken blijkt dat in het bestudeerde gebied de verhoogde cadmiumgehalten voornamelijk toe te schrijven zijn aan de aanvoer van vervuild water en slib bij overstromingen. Algemeen blijken de gevaren voor de volksgezondheid beperkt te zijn, daar het zware polderbodems betreft met een hoge zuurtegraad.

Ingevolge deze onderzoeken werden telkens de betrokken eigenaars geïnformeerd en verschillende gemeentebesturen zoals Kruibeke, Bornem en Willebroek, hebben eveneens hun inwoners geïnformeerd.

Wanneer mij concrete gevallen van mogelijke bodemverontreiniging worden gesignaleerd, zal ik niet nalaten deze gevallen verder te laten onderzoeken en de nodige maatregelen te treffen.

Op initiatief van mijn voorgangers en van mijzelf worden momenteel proefprojecten inzake mogelijke saneringen van met cadmium verontreinigde gronden in Noord-Limburg uitgevoerd. De resultaten zullen richtinggevend zijn voor verdere grootschalige saneringsoperaties.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de houding van de Executieve ten opzichte van de financiële regeling betreffende de tewerkstelling van gewetensbezwaarden door welzijns-, verzorgings- en sociaal-culturele organisaties

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Dienderen tot de heer Dewael, Ge-

Voorzitter

meenschapsminister van Cultuur, en de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de houding van de Executieve ten opzichte van de financiële regeling betreffende de tewerkstelling van gewetensbezwaarden door welzijns-, verzorgings- en sociaal-culturele organisaties.

De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, mijn vraag gaat dus over de Tobback-taks voor gewetensbezwaarden.

Op de Ministerraad van 12 januari 1990 heeft de nationale Regering een koninklijk besluit goedgekeurd waardoor de privaatrechtelijke organisaties uit de welzijns-, verzorgings- en sociaal-culturele sector worden verplicht om maandelijks een bijdrage van 3.000 frank te betalen per gewetensbezwaarde die bij hen zijn burgerdienst vervult.

Het is op zich reeds vreemd dat de nationale Regering de lasten van de dienstplicht en van de uitvoering van het wettelijk recht op het bestaansminimum gedeeltelijk legt op de schouders van de tewerkstellende organisaties. Het betreft grotendeels diensten en verenigingen die onder de voogdij van de Gemeenschap vallen en ook door haar worden gesubsidieerd.

Daarom volgende concrete vragen aan de Minister.

Is de Vlaamse Executieve geconsulteerd door de nationale Regering alvorens die Tobback-taks werd ingevoerd ?

Zullen de betrokken organisaties de nieuwe kosten voortvloeiend uit de Tobback-taks kunnen indienen voor werkings- of personeelssubsidies ?

Overweegt de Vlaamse Executieve om dit koninklijk besluit op de agenda van het Overlegcomité Regering-Executieven te plaatsen en de uitvoering ervan, in afwachting van een resultaat, te doen opschorten ?

De Voorzitter : Minister Dewael, die eveneens namens Minister Lenssens antwoordt, heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, op 12 januari 1990 heeft de nationale Regering op de Ministerraad het principe aanvaard om aan de privaatrechtelijke organisaties uit de welzijns-, verzorgings- en sociaal-culturele sector een bijdrage op te leggen van 3.000 frank per gewetensbezwaarde die in dergelijke organisatie zijn burgerdienst vervult. Een koninklijk besluit is daaromtrent nog niet getroffen.

Omtrent deze materie werd de Vlaamse Executieve door de nationale Regering niet geraadpleegd.

In de reglementeringen van de diverse sectoren is niet voorzien in een subsidiëring van deze uitgaven, aangezien subsidieerbare personeelsleden door middel van een arbeids-overeenkomst tewerkgesteld dienen te worden.

Bijgevolg vloeit uit deze maatregel geen meeruitgave ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voort, zodat er in hoofd van de Vlaamse Executieve geen redenen zijn om deze aangelegenheid in te leiden bij het Overlegcomité Regering-Executieven bij toepassing van artikel 32, paragraaf 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het gebrek aan financiële middelen van de niet-openbare televisieverenigingen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot Minister Dewael over het gebrek aan financiële middelen van de niet-openbare televisieverenigingen.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, vier regionale niet-openbare televisieverenigingen met name RTVL uit Leuven, ATV uit Antwerpen, EVS uit Waregem en AVS uit het Meetjesland beschikken reeds anderhalf jaar over een officiële erkenning op grond van de desbetreffende bepalingen van het kabeldecreet van 28 januari 1987.

Betrokken NOTV's kunnen met deze erkenning weinig uitrichten zolang zij geen handelspubliciteit mogen voeren of de beschikking krijgen over andere financiële middelen, zoals dat in de Franse Gemeenschap het geval is.

Wil de heer Minister mij dan ook mededelen wanneer hij bij de Vlaamse Executieve ter zake een voorstel tot oplossing gaat indienen.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in antwoord op zijn vraag kan ik de heer De Beul mededelen dat ik van mening ben dat de niet-openbare regionale televisieverenigingen hun middelen moeten putten uit een machtiging voor het uitzenden van handelsreclame.

Ik ben een tegenstander van subsidiëring omdat dit systeem dreigt uit te groeien tot het bestaan van gepolitiseerde regionale omroepen. Het zou mijns inziens eveneens fout zijn, op het ogenblik dat de Gemeenschap geen voldoende middelen blijkt te hebben voor de openbare omroep, in gemeenschapsmiddelen te voorzien voor regionale, private omroepen.

Wat nu de machtiging tot handelspubliciteit betreft, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De Vlaamse Executieve besliste in haar vergadering van 5 januari 1989 een werkgroep ad hoc te belasten met de problematiek van de financiering van zowel de openbare als de niet-openbare televisieverenigingen.

Dewael

Anderzijds heb ik ook, vanaf het ogenblik dat, ingevolge de laatste staats hervorming, de Gemeenschappen bevoegd werden voor de materie van de handelspubliciteit op radio en televisie, een advies gevraagd aan de Vlaamse Mediaraad. De wet van 6 februari 1987 bepaalt immers in artikel 12, paragraaf 1 dat aan de machtigingen om handelspubliciteit op te nemen in televisieprogramma's gericht tot een deel van een Gemeenschap, voorwaarden en modaliteiten kunnen bepaald worden. Deze adviesaanvraag gebeurde bij brief van 13 februari 1989 aan Professor Doctor Guido Fauconnier, Voorzitter van de Vlaamse Mediaraad.

De voornoemde werkgroep ad hoc van de Vlaamse Executieve hield op 11 en 12 april 1989 een hoorzitting met alle verenigingen die zich tot dan toe kandidaat hadden gesteld voor of die reeds een erkenning hadden verkregen als regionale, niet-openbare televisievereniging.

De problematiek kwam verder nog aan bod binnen deze werkgroep in vergaderingen van 12 mei, 30 juni en 7 juli 1989. Een meerderheid binnen de werkgroep was echter van oordeel het advies van de Mediaraad inzake deze problematiek af te wachten.

Binnen de Vlaamse Mediaraad had men intussen op 23 juni 1989 een ontwerp van advies van het Comité van Experts besproken, dat niet alleen het voorwerp van mijn adviesaanvraag omvatte, doch de hele problematiek inzake regionale en lokale televisie behandelde. In deze vergadering van 23 juni 1989 besliste de Algemene Vergadering van de Vlaamse Mediaraad echter het ontwerp van advies terug te sturen naar het Comité van Experts.

Hierop heb ik besloten een termijn te bepalen waarbinnen de Mediaraad bedoeld advies diende uit te brengen, met name uiterlijk op 31 oktober 1989.

De Vlaamse Mediaraad bracht uiteindelijk in haar zitting van 27 oktober 1989 een advies uit betreffende de globale problematiek van de re-

gionale, lokale niet-openbare televisieverenigingen. Wat in dit advies echter wel ontbrak was de omschrijving van de eventuele voorwaarden en modaliteiten die, overeenkomstig artikel 12, paragraaf 1 van de wet van 6 februari 1987, kunnen worden verbonden aan de machtigingen om handelspubliciteit op te nemen in televisieprogramma's, gericht tot een deel van een Gemeenschap.

Intussen heeft het Comité van Experts een ontwerp van besluit opgesteld dat de mogelijkheid tot uitzenden van reclame door de niet-openbare, regionale televisieverenigingen opent, in uitvoering van de wet van 6 februari 1987. Dit ontwerp van besluit wordt nu eerlang besproken in de Algemene Vergadering van de Vlaamse Mediaraad.

Ik ben het met collega De Beul eens dat er zo snel mogelijk een oplossing voor het door hem geciteerde probleem moet komen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de dalende inkomsten voor de geschreven pers door de handelsreclame op VTM

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot Minister Dewael over de dalende inkomsten voor de geschreven pers door de handelsreclame op VTM.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (*up de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, artikel 17 van de wet van 6 februari 1987 betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie bepaalt in paragraaf 1 : „De Koning bepaalt jaarlijks, bij in Ministerraad overlegd besluit, de modaliteiten volgens welke een gedeelte van de bruto-inkomsten uit de handelspubliciteit aan de geschreven pers kan worden toegekend als for-

faitaire tegemoetkoming voor het verlies aan inkomsten ingevolge het invoeren van de handelspubliciteit op radio en televisie”.

De door VTM sinds 1 februari 1989 gebrachte handelspubliciteit heeft ongetwijfeld inkomstenverlies veroorzaakt voor de geschreven pers, meer in het bijzonder voor de weekbladpers.

Kan de Minister mij dan ook mededelen wanneer hij aan de Vlaamse Executieve de modaliteiten zal voorstellen volgens welke dit inkomstenverlies van de geschreven pers op forfaitaire basis zal worden vergoed.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, zoals de heer De Beul opmerkt, heeft de invoering van handelspubliciteit op VTM, inderdaad ernstige repercussies gehad op de reclame-inkomsten van de dag- en weekbladgroepen.

Eenzijds voorziet de wet van 6 februari 1987, in artikel 17, daarom in de mogelijkheid van een compensatiemechanisme voor het verlies aan reclame-inkomsten.

Anderzijds werd de structuur van VTM zo geconcipieerd dat hij moet steunen op een meerderheidsparticipatie van de geschreven pers. Zoals de heer De Beul ongetwijfeld weet is het in de praktijk uitgedraaid op een participatie van 100 procent, waarin 85 procent van de Vlaamse pers terug te vinden is, waaronder de ganse weekbladpers.

De uitgevers ondervonden dus de negatieve gevolgen van de invoering van TV-reclame, maar tevens ondervonden ze een meerwaarde uit hun participatie in VTM, die in de toekomst kan worden geconcretiseerd in de vorm van een uitkering van dividenden.

Een en ander leidt ertoe dat ik op dit moment de invoering van een ander compensatiemechanisme nog niet in overweging neem.

Ik wijs de heer De Beul erop dat toen de uitgevers, behalve de VUM

Dewael

en De Tijd, de machtiging aanvragen om via VTM reclame te mogen uitzenden op televisie, het engagement werd aangegaan geen gebruik te maken van de mogelijkheid geboden door artikel 17. Meer zelfs, zij waren duidelijk voorstander van de schrapping van artikel 17.

Ik vermeld ook dat ik van de dag- en weekbladfederaties vooralsnog geen enkele vraag heb ontvangen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de Geschillenraad voor Niet-Openbare Televisieverenigingen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot Minister Dewael over de Geschillenraad voor Niet-Openbare Televisieverenigingen.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, de Geschillenraad, voorzien in artikel 14 van het Kabeldecreet van 20 januari 1987, werd op 21 maart 1989 plechtig geïnstalleerd door de Voorzitter van de Vlaamse Raad.

Nu we bijna een jaar verder zijn wil ik graag van de Minister vernemen waar de zetel van de Geschillenraad is gevestigd, met name het juiste adres waar eventuele klachten kunnen worden ingediend.

Tevens wens ik te vernemen welke ambtenaren door de Vlaamse Executieve ter beschikking van de Geschillenraad werden gesteld om de Voorzitter en de leden ervan bij het uitvoeren van hun taak bij te staan.

Ten slotte gelieve de Minister mede te delen welk bedrag aan werkingskredieten voor het dienstjaar 1990 ter

beschikking van de Geschillenraad werd gesteld.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het is de heer De Beul niet onbekend dat de Geschillenraad werd opgericht in de schoot van de Vlaamse Raad. De Vlaamse Executieve werd bewust niet betrokken bij de oprichting van de Geschillenraad, teneinde het onafhankelijke karakter en de onpartijdigheid van dit orgaan te waarborgen.

Normaal zou ik de heer De Beul derhalve moeten verwijzen naar de Vlaamse Raad zelf.

Anderzijds heb ik moeten vaststellen dat binnen de Vlaamse Raad in geen administratieve ondersteuning voorzien werd. Daarom heb ik, in overleg met de Voorzitter van de Geschillenraad, mijn bevoegde Administratie, dienst Media, belast met deze administratieve ondersteuning. Het lijkt mij dan ook best dat de zetel gevestigd wordt bij mijn Administratie.

Wat ten slotte de werkingskredieten voor de Geschillenraad betreft, verwijs ik naar artikel 14 paragraaf 5 tweede lid van het decreet van 28 januari 1987 dat bepaalt dat de kredieten, nodig voor de werking van de Geschillenraad, bij wijze van dotatie ter beschikking worden gesteld door de Vlaamse Raad.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, en de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de houding van de Ministers betreffende het opnemen van een culturele paragraaf in het Europees Verdrag

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de heer Coens, Gemeen-

schapsminister van Onderwijs, en de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de houding van de Ministers betreffende het opnemen van een culturele paragraaf in het Europees Verdrag.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, door de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie werd op 18 december laatstleden een motie goedgekeurd, waarin wordt gevraagd dat het Comité van Ministers al het mogelijke zou doen om te bevorderen dat een culturele paragraaf deel uitmaakt van de komende wijzigingen van het Europees Verdrag. Deze motie werd éénparig aangenomen en werd ook in de Vlaamse pers gunstig onthaald.

Mag ik derhalve van de Gemeenschapsministers, die in het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie de Vlaamse Executieve vertegenwoordigen, vernemen of zij de motie in de Executieve al ter sprake hebben gebracht en of ter zake al enige beslissing werd genomen ?

Mag ik tevens vernemen welk standpunt zij in deze aangelegenheid hebben ingenomen ter gelegenheid van de vergadering van het Comité van Ministers, die blijkens de zopas verspreide besluitenlijst van de 21e bijeenkomst zou plaatsvinden te Brussel op 5 februari 1990 ?

De Voorzitter : Minister Dewael, die eveneens namens Minister Coens antwoordt, heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in antwoord op de vraag van de heer De Beul kan ik het volgende mededelen.

Reeds meermaals heb ik ervoor gepleit dat de culturele uitdaging van het eenwordend Europa als even belangrijk als de economische éénmaking zou worden erkend. Die culturele uitdaging bestaat erin de mogelijkheden tot leefbaarheid en verdere ontplooiing van de diverse culturele gemeenschappen die Europa kent

Dewaei

verder uit te bouwen. Die culturele gemeenschappen maken immers samen de culturele rijkdom van Europa uit.

In het streven naar de erkenning van die pluriformiteit vindt Vlaanderen in Nederland een natuurlijke bondgenoot. Zoals de heer De Beul zei, werd deze bekommernis ook geuit door de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie die pleitte voor het opnemen van een culturele paragraaf in het Europees Verdrag.

Ook Minister Coens heeft, voor wat het onderwijs betreft, meermaals zijn bekommernis geuit op dat vlak. Minister Coens behandelde trouwens uitvoerig de problematiek inzake onderwijs in de Europese Gemeenschap op de bijeenkomst van de Interparlementaire Commissie van 18 december 1989.

Minister Coens, thans Voorzitter van het Comité van Ministers en ikzelf zullen de Executieve inlichten over de wens van de Interparlementaire Commissie.

De vergadering van het Comité van Ministers, gepland voor 5 februari laatstleden, kon niet plaatshebben omdat onze Nederlandse collega's waren verhinderd. Een volgende bijeenkomst is belegd op 6 maart 1990, waar deze aangelegenheid ongetwijfeld ter sprake zal komen. Na het overleg binnen het Comité van Ministers zal er verslag worden uitgebracht voor de Interparlementaire Commissie en zo nodig ook voor de Vlaamse Executieve.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer L. Waltneil, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Keichtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de toenemende hinder veroorzaakt door een groot industrieel bedrijf in het stadscentrum van Aalst

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Cuyvers tot de heer Waltneil, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de toenemende hinder veroorzaakt door een groot industrieel bedrijf in het stadscentrum van Aalst.

MOTIE VAN ORDE

Regeling van de werkzaamheden

De Voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de Voorzitter, de heer Cuyvers is voor het ogenblik niet aanwezig. Ik wil hem ter hulp komen met de volgende opmerking.

Wij hebben een volgorde van de vragen vermeld op de agenda. De Ministers zijn in het bezit van de antwoorden. Normaal is nu een vraag van mij aan de orde die ik heb gesteld aan Minister Coens. Ik heb deze vraag gesteld op 31 januari 1990. Zij betreft een artikel dat ik heb gelezen over Gemeenschapsscholen in Vlaanderen die dagelijks een kwartier Franse les zouden gaan geven in de kleuterschool.

Ik vind vandaag het antwoord op mijn vraag in de krant. Vermits de Minister van Onderwijs hier nu niet aanwezig is vraag ik u, mijnheer de Voorzitter, of wij in de toekomst onze parlementaire vragen naar de krant moeten sturen, vragen dat de Minister zijn antwoord in de krant publiceert en thuis blijven ?

Is het op deze manier dat wij de parlementaire deontologie en de herwaarding van de parlementaire democratie aan het vieren zijn ?

Ik moet daar ten eerste tegen protesteren en ik hoop op het begrip van alle collega's. Ik behoor tot degenen die hier in de Vlaamse Raad meestal 's avonds laat interpellieren met alle gevolgen van dien. Mag ik u vragen dat met de Minister contact zou worden opgenomen om ons protest tegen de gang van zaken over te maken ?

(Applaus bij de Volksunie en AGA-LEV)

De Voorzitter : Mevrouw Maes, ik kan u alleen maar mededelen dat het Secretariaat van de Vlaamse Raad tot op dit ogenblik niet in het bezit is van enige verontschuldiging wegens afwezigheid van de heer Coens.

Ik heb inmiddels wel begrepen dat hij de heer Minister Dewael verzocht heeft op uw vraag te antwoorden.

Bovendien verzoek ik u om de documenten die u gehanteerd heeft staande de vergadering aan ons over te maken. Wij zullen dan uw vraag en het artikel uit de krant aan de heer Coens overmaken. Wij zullen hem er bovendien op wijzen dat dergelijke gang van zaken niet bevorderlijk is voor het imago van de Vlaamse Raad en voor de herwaarding van de parlementaire instellingen.

Ik hoop dat hiermede dit incident is gesloten. Ik verzoek u nu, vermits de heer Dewael op uw vraag, namens de heer Coens zal antwoorden,

Minister P. Dewaei : Mijnheer de Voorzitter, er is hier sprake van een misverstand. Er werd mij enkel door Minister Kelchtermans gevraagd om zijn antwoord te verstrekken op vraag nummer 10, gesteld door de heer Cuyvers. Op deze vraag moet eveneens collega Waltneil antwoorden. Verder heb ik geen mandaat.

VRAGEN (R.v.O. art. 70) (Voortzetting)

Vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer L. Waltneil, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Keichtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de toenemende hinder veroorzaakt door een groot industrieel bedrijf in het stadscentrum van Aalst (Voortzetting)

De Voorzitter : Dames en heren, aan de agenda is thans de mondelinge vraag van de heer Cuyvers tot de heer Waltneil, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en tot

Voorzitter

de heer Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu.

De heer Cuyvers heeft het woord voor het stellen van zijn vraag.

De heer J. Cuyvers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, sinds meer dan 10 jaar is de milieuhinder van een zetmeelverwerkende fabriek, die zich in het volle stadscentrum bevindt, steeds omvangrijker geworden. Men mag gerust stellen dat in diezelfde periode het stadscentrum van Aalst steeds minder aantrekkelijk en minder leefbaar geworden is voor de bewoners, voor de winkelende bezoekers en sinds kort ook voor de bezoekers van het Cultureel Centrum De Werf, dat in de schaduw van het bedrijf ligt. De belangrijkste hindercomponenten zijn enorme wolken waterdamp en onaangename geuren, transporthinder, ontploffingsgevaar en intoxicatiegevaar.

Kunnen de heren Ministers mij antwoorden op de volgende vragen ?

Welke maatregelen worden er in de nieuwe exploitatievergunning opgelegd om die enorme uitstoot van waterdamp tot welk niveau terug te brengen ?

Welke maatregelen worden er opgelegd om de geurhinder tot welk niveau terug te dringen ?

Welke maatregelen legt u op om er voor te zorgen dat het achtergrondgeluid 's avonds en 's nachts met maximaal 3,4 Db (A) zou worden overschreden ?

Kunt u aantonen dat het ontploffings- en intoxicatiegevaar voor de bevolking tot een aanvaardbaar niveau worden teruggebracht ?

De Voorzitter : Gemeenschapsminister Waltiel heeft het woord.

Minister L. Waitniei (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, in antwoord op het eerste deel van zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat het bedrijf waar hier, naar ik vermoed, naar wordt verwezen, weliswaar gelegen is nauw aansluitend

bij het stadscentrum, doch tevens in een industriezone zoals vastgesteld in het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 goedgekeurde Gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem.

Een hervestiging van het bedrijf zou wenselijk kunnen zijn in de algemene zin, zoals het evenzo wenselijk zou kunnen zijn dat alle hinderlijke bedrijven verdwijnen uit de stadskernen of zelfs helemaal zouden verdwijnen uit onze leef-, woon- en werkomgeving.

Dit is echter een vrij utopisch standpunt. Anderzijds zijn er de schikkingen van het Gewestplan, waardoor het bedrijf bevestigd wordt. Ook heeft een hervestiging onvermijdelijk een grote sociaal-economische weerslag en kan de vraag gesteld worden of dergelijke hervestiging haalbaar is.

Voor het antwoord op de overige punten van de vraag, verwijs ik naar collega Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

De Voorzitter : Minister Dewael, die namens de heer Kelchtermans zal antwoorden, heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in antwoord op zijn vragen kan ik, met betrekking tot de milieuaspecten het geachte lid mededelen dat op dit ogenblik een exploitatievergunningdossier inzake uitbreiding en omvorming van bedoeld bedrijf bij de bevoegde Administratie in behandeling is. Op dit ogenblik wordt meer bepaald het advies van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Aalst ingewacht.

De vragen van het geachte lid betreffen de exploitatievoorwaarden die eventueel aan dit bedrijf zullen worden opgelegd. Daar ikzelf door dit dossier ben gevat acht ik het opportuun de resultaten van dit onderzoek af te wachten vooraleer enige uitspraak te doen omtrent deze mogelijke exploitatievoorwaarden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van mevrouw N. Maes tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over Gemeenschapsschoenen die dagelijks een kwartier Franse les geven aan kleuters

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Maes tot Minister Coens over Gemeenschapsscholen die dagelijks een kwartier Franse les geven aan kleuters.

Ik wil de Minister doen opmerken dat hij de vergadering laattijdig heeft vervoegd hetgeen aanleiding heeft gegeven tot een incident. Ik meen dat aan mevrouw Maes hierover nog uitleg is verschuldigd.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, op 30 januari 1990 vernamen wij via de pers dat er een experiment is gestart om kleuters, zogenaamd al spelend, Frans te laten leren in de kindertuin en in de kleuterschool.

Mijnheer de Voorzitter, wij hebben derhalve onmiddellijk een vraag ingediend en dit op 31 januari 1990, opdat wij die zo vlug mogelijk in de Vlaamse Raad zouden kunnen stellen.

Mijnheer de Minister, het is dan ook deze vraag die ik u wil voorlezen. Ik doe dit niet zonder enige ontgoocheling maar ook met een zekere vreugde omdat de Minister heeft onderkend dat zich hier een belangrijk probleem stelt en omdat de pers er vandaag in de hoofdartikels aandacht aan besteedt.

Mijn mondelinge vraag luidt als volgt.

In Overpelt, Hamont, Hechtel, Peer en Bocholt is er een onderwijsexperiment gestart. Aan kleuters tussen 4 en 6 jaar wordt door een speciale leerkracht dagelijks spelenderwijs een kwartier Franse les gegeven. Tijdens de eerste leerjaren van het lager onderwijs zullen bepaalde lessen, bijvoorbeeld de turnles, in het Frans gegeven worden om de overbrugging tussen de Franse lessen in de kleuterklas en het vijfde leerjaar te vergemakkelijken.

Maes

Wat vindt de Minister van dergelijk experiment ?

Is deze zogenaamde wijze om de tweede taal aan te leren pedagogisch verantwoord ?

Is zij wettelijk toegelaten en budgettair mogelijk ? Zijn hier preceden-ten ?

Welke maatregelen zal de Minister nemen om dit soort pseudo-prestige-nummertjes van lokale figuren in of buiten het Gemeenschapsonderwijs te voorkomen of ongedaan te maken ?

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, een aantal elementen van het antwoord vind ik, zoals gezegd, in de krant terug.

Ik dacht echter dat de-parlementaire instelling het verdiende om op een parlementaire vraag een antwoord te krijgen in het Parlement.

De Voorzitter : Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, ik verontschuldig mij voor het niet tijdig aanwezig zijn. Ik ben blij dat mevrouw Maes mij deze vraag heeft gesteld en ik zal er een correct antwoord op geven.

Ik zet eerst eventjes de puntjes op de i in verband met mededelingen allerhande.

Ik werd geconfronteerd met het bestaan van onderwijsexperimenten inzake het aanleren van de Franse taal aan kleuters in sommige gemeenten van de Provincie Limburg door een krantenbericht in Het Belang van Limburg van 30 januari.

Wij lezen zoals u de kranten en in het bijzonder de artikels inzake onderwijs. Op die manier vernamen wij deze problematiek, die wij hebben onderkend, alhoewel wij nooit officieel van een vraag dienaangaande of van het experiment zelf op de hoogte werden gesteld. (*Reactie van mevrouw Maes*)

Mevrouw Maes, het gaat hier niet om

uw persoon, ik leg uit hoe wij van dit experiment op de hoogte werden gebracht.

Wij hebben dit probleem onderzocht en diverse vragen gesteld. Wij hebben altijd en overal gesteld dat de taalwetgeving moet worden toegepast. Ik en niemand anders geef in het Parlement de juiste draagwijdte van dit experiment, in de termen die u gevraagd hebt, mevrouw Maes. Nadien kunnen hieraan natuurlijk ook nog allerlei interpretaties worden gegeven, zoals dat voorheen ook reeds het geval was. De uitleg die ik vandaag zal verstrekken, wijkt wellicht af van de interpretatie die in sommige kranten eraan is gegeven.

In verschillende landen werd het aanleren op zeer jonge leeftijd van een tweede taal uitgeprobeerd. Voor zoveel bekend is, leiden de experimenten nergens tot de algemene invoering van een tweede taalonderricht aan kinderen van vier à vijf jaar.

Het familialiseren van de kleuters met het Frans is volgens ons niet aangewezen.

Ten eerste, kan men hiervoor pedagogisch-didactische argumenten aanhalen. Bij een ongelijkwaardige tweetaligheid zijn de responsen in de tweede taal geënt op de eerste taal, die nog onvoldoende wordt beheerst.

Ook, mag het praktisch probleem van de perfecte tweetaligheid niet worden onderschat.

Daarbij komt dat onderwijsdeskundigen van oordeel zijn dat kinderen, jonger dan zes jaar, nog volop bezig zijn met het verwerven van de eigen moedertaal. Taalstructuren, taalgevoel, syntaxis en een elementaire grammatica worden nog onvoldoende beheerst. Het reeds toevoegen van een tweede taal, nog vóór de moedertaal stevig wordt beheerst, schept een risico voor de gave ontwikkeling van de eigen moedertaal, vooral dan bij minder knappe leerlingen. Het kleuteronderwijs heeft ontegensprekelijk als voornaamste doel het correct gebruik van de moedertaal te stimuleren en de kwaliteit ervan te verhogen.

Ten tweede, is volgens de thans vige-

rende taalwetgeving, meer bepaald de wet van 30 juli 1963, een dergelijk experiment niet mogelijk. In de voorbije jaren heb ik voortdurend moeten antwoorden op analoge vragen : de taalwet wordt gerespecteerd.

Het voorgenomen onderwijsexperiment is dus niet wettelijk. Aangezien er geen wettelijke basis bestaat, is er ook geen enkele budgettaire repercussie. Bovendien zijn mij geen preceden-ten bekend.

Ik breng nog even de wet van 30 juni 1963 in herinnering. In deze wet wordt het taalonderricht in het basis-onderwijs in Vlaanderen als volgt geregeld.

Ten eerste, in de Nederlandstalige gemeenten is het onderricht van de Franse taal facultatief vanaf het vijfde leerjaar naar rato van ten hoogste drie uur per week. Indien de inrichtende macht overgaat tot het inrichten van deze facultatieve lessen, is dit ook verplicht voor alle ingeschreven leerlingen.

Deze mogelijkheid is een normaal gebruik. Zij is niet nieuw en ik heb dit principe voordien in de Commissie en in de Raad reeds bevestigd. Dit facultatief onderwijs wordt in Vlaanderen vrij algemeen ingericht vanaf het vijfde leerjaar.

Ten tweede, in de taalgrensgemeenten is het geven van Franse taalles wel verplicht vanaf het derde leerjaar naar rato van drie uur per week in de tweede graad en vijf uur per week in de derde graad. In Brussel-Hoofdstad is het facultatief vanaf het eerste leerjaar naar rato van twee uur per week. Dit onderricht behelst uitsluitend de gesproken taal en is verplicht vanaf het derde leerjaar naar rato van drie uur per week in de tweede en vijf uur per week in de derde graad.

Ten slotte in de zes faciliteitengemeenten is het onderricht Frans facultatief vanaf het derde leerjaar naar rato van vier uur per week in de tweede en acht uur per week in de derde graad.

Aldus is het in de taalwet opgenomen en ik sta op de correcte toepassing ervan. Wij weten allemaal dat de

Coens

taalwet niet lichtzinnig wordt gewijzigd omdat dit een uitermate belangrijke aangelegenheid is. Ook aan deze taalwet werd niets gewijzigd. Op elke vraag, van welk net ook, met betrekking tot dergelijke 'experimenten', die in stijld zijn met de taalwetgeving, kan ik niet anders dan altijd en overal neen zeggen.

Bijgevolg zal ik de Voorzitter van de ARGO op deze wet wijzen, evenals op de toepassing ervan. Ik zal tevens vragen de nodige maatregelen te treffen zodanig dat dit project niet van start kan gaan.

Dat is de volledige draagwijdte en betekenis van deze aangelegenheid, die inderdaad belangrijk is voor de gaardheid van ons taalgebied, en eveneens op pedagogische vlak.

Immers, dat is voor u zoals voor mij essentieel. Bijgevolg is er geen sprake van daar ook maar iets aan te wijzen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer M. Bartholomeeussen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de terugbetaling van het Belgisch aandeel in de werken uitgevoerd door Nederland voor de oeververdediging langs de Westerschelde

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Bartholomeeussen tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de terugbetaling van het Belgisch aandeel in de werken uitgevoerd door Nederland voor de oeververdediging langs de Westerschelde.

De heer Bartholomeeussen heeft het woord.

De heer M. Bartholomeeussen (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte colle-

ga's, ter gelegenheid van de studie omtrent het 48/43-programma heeft de Technische Scheldec commissie vastgesteld dat sommige oevers van de Westerschelde op Nederlands grondgebied ingevolge baggerwerken, uitgevoerd door België, schade hebben opgelopen. Vermits deze oevers inscharen is de aanleg van sommige oeververdedigingen noodzakelijk.

Tussen de Nederlandse Minister van Verkeer en Waterstaat en de Belgische Ministers van Verkeerswezen en van Openbare Werken werd in juli afgesproken dat voor dit probleem een regeling zou worden uitgewerkt. Deze overeenkomst voorziet in een totale tussenkomst van de Belgische Staat in de oeververdediging voor een totaal bedrag van 250 miljoen frank.

Omdat evenwel de oevers te Bath om veiligheidsredenen spoedig dienden te worden hersteld, had Nederland beslist deze werken alvast uit te voeren. De toenmalige Minister van Openbare Werken heeft op 1 oktober 1987 hiermee ingestemd en beloofd na te gaan hoe de uitbetaling van het Belgisch aandeel in de kosten op korte termijn zou kunnen worden gerealiseerd. Nederland heeft de werken uitgevoerd en voor terugbetaling van het Belgische aandeel aan België voor een bedrag van circa 54 miljoen frank declaraties voorgelegd.

Om de afspraken met Nederland, in verband met noodzakelijke baggerwerken op de Westerschelde, die de bereikbaarheid van de haven van Antwerpen moeten garanderen niet te bemoeilijken, is het noodzakelijk dat Vlaanderen snel het nodige doet voor de terugbetaling van zijn aandeel in de door Nederland uitgevoerde oeverherstellingen.

De regionalisering heeft op dit vlak voor vertraging gezorgd. Mag ik de Minister vragen welke stappen hij onder meer zal nemen om hieraan snel een oplossing te kunnen geven ?

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, geachte col-

lega's, het is mij bekend dat tijdens het bilateraal ministerieel overleg op 18 juli 1984 te Brussel tussen de Nederlandse Minister van Verkeer en Waterstaat en de Belgische Ministers van Verkeerswezen en van Openbare Werken werd afgesproken een regeling uit te werken voor de Belgische tussenkomst in de verbetering en versterking van de oevers van de Westerschelde op Nederlands grondgebied, die schade hebben opgelopen ingevolge de aldaar door België uitgevoerde baggerwerken. Deze tussenkomst zou in totaal maximaal 1 miljard frank bedragen en over 4 jaar worden gespreid.

De vraag naar een Belgische deelname in de kosten van de nieuwe oeververdediging werd door Nederland op een formele wijze gesteld door middel van een brief op 12 juli 1985, gericht tot de Minister van Openbare Werken.

Op 11 oktober 1985 heeft de Minister van Openbare Werken, na overleg met het Ministerie van Buitenlandse Zaken, volgend antwoord verstrekt.

Ten eerste, België stemt in met onderhandelingen, die moeten leiden tot het vaststellen van de tekst van een ontwerp-overeenkomst.

Ten tweede, op basis van de resultaten van deze onderhandelingen zal de Belgische Regering zich beraden over de opportuniteit van het ondertekenen van deze overeenkomst. Bij het beoordelen van deze opportuniteit, zal worden rekening gehouden met de evolutie in verband met de Belgische vragen omtrent de verdieping van de Westerschelde.

Op 23 maart 1986 werd overeenstemming bereikt met de Nederlandse delegatie over de voornaamste krachtlijnen van de overeenkomst. Deze krachtlijnen werden op 17 april 1986 ter informatie voorgelegd aan het Ministerieel Comité ad hoc Waterverdragen met Nederland.

Daarop werd de ontwerp-overeenkomst door beide onderhandelars geparafeerd ter goedkeuring. Het geparafeerde exemplaar werd op 1 oktober 1987 overgemaakt aan de Minister van Buitenlandse Betrekkingen.

Sauwens

Tijdens het bilateraal ministerieel overleg van 7 november 1988 — vóór de federalisatie — tussen de Belgische Ministers van Verkeerswezen en van Openbare Werken met hun Nederlandse collega, de Minister van Verkeer en Waterstaat, werd dan ook principieel overeengekomen de overeenkomst inzake de oeververdediging niet langer te koppelen aan de verdieping van de Wielingen. Afgesproken werd tevens dat bij de Minister van Buitenlandse Betrekkingen zou worden aangedrongen op een spoedige afronding van de procedure. Bovendien zou België onmiddellijk het nodige doen om tot de betaling van de reeds uitgevoerde werken over te gaan.

Het lange uitblijven van de goedkeuring van de overeenkomst omtrent de oeververdediging heeft de Nederlandse Regering er immers toe verplicht sommige oevers, onder meer deze ter plaatse van de Bocht van Bath, dringend te herstellen. Deze werken werden reeds uitgevoerd. Het Belgisch aandeel daarin beloopt circa 55 miljoen frank.

Op 2 augustus 1986 heeft de Minister van Verkeer en Waterstaat van Nederland aan België gemeld welke aspecten zullen worden betrokken bij de onderhandelingen over de waterverdragen. De oeververdedigingen is daar één van.

In de raming van 7 miljard voor het verdiepingsprogramma is trouwens een belangrijk bedrag voorzien voor deze oeververdedigingen.

De huidige dossiers hebben evenwel betrekking op al of niet vermeende gevolgen van de huidige onderhoudsbaggerwerken.

Ik heb mijn diensten opdracht gegeven de zaak bij de Minister van Buitenlandse Betrekkingen in herinnering te brengen en te laten onderzoeken of er een juridische basis bestaat voor het vergoeden, door het Vlaamse Gewest van de door Nederland op zijn grondgebied gemaakte kosten.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

— De heer M. Olivier, Eerste Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.

Vraag van de heer G. Janzegers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de organisaties van het openbaar onderzoek inzake de TGV naar aanleiding van het overmaken van het MER aan de Vlaamse Executieve door de nationale Minister van Verkeerswezen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Janzegers tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de organisatie van het openbaar onderzoek inzake de TGV naar aanleiding van het overmaken van het MER aan de Vlaamse Executieve door de nationale Minister van Verkeerswezen.

De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, heren Ministers, geachte collega's, de Vlaamse Regering zou op dinsdag 23 januari 1990 een exemplaar gekregen hebben van het MER, rapport dat begin september 1989 aan de Minister van Verkeerswezen was overgemaakt.

Het Vlaamse Regeerakkoord bepaalt dat de inspraakprocedure, het openbaar onderzoek, een essentieel element zal zijn van de besluitvorming door de Vlaamse Regering. De manier waarop deze onderzoeken in het Hoofdstedelijke Gewest en in Wallonië lopen, noopt ons ertoe de volgende vragen te stellen.

Wanneer zal dit milieueffectrapport ter beschikking zijn van de leden van de Vlaamse Raad ?

Welke zijn de concrete voorstellen en maatregelen van de Vlaamse Regering om het openbaar onderzoek onder de bevolking te organiseren naar aanleiding van het openbaar maken

van dit milieueffectrapport ? Welke garanties zijn er voor de bevolking dat men rekening zal houden met hun bezwaren ? Welke procedure, de zogenaamde korte of de lange, zal men hierbij gebruiken ?

Wordt de TGV gekaderd in het beloofde mobiliteitsdebat ?

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte vergadering, de eerste vraag luidde : „Wanneer zal dit milieueffectrapport ter beschikking zijn van de leden van de Vlaamse Raad ?”

Welnu, op 23 maart 1989 besliste de Vlaamse Raad een debat over de TGV-problematiek te houden in de Vlaamse Raad. Het behoort aan het Bureau van de Vlaamse Raad de hierbij te volgen procedure vast te leggen. De Vlaamse Executieve zal zich uiteraard schikken naar deze vastgelegde procedure en alle stukken die binnen het kader van dit debat gewenst zijn, ter beschikking stellen.

De tweede vraag luidde : „Welke zijn de concrete voorstellen en maatregelen van de Vlaamse Regering om het openbaar onderzoek te organiseren onder de bevolking naar aanleiding van het openbaar maken van dit milieueffectrapport ? Welke garanties zijn er naar de bevolking toe dat men rekening zal houden met hun bezwaren ? Welke procedure, de zogenaamde korte of de lange, zal men hierbij gebruiken ?

Ik kan u meedelen dat de Vlaamse Executieve zich morgen zal beraden over de voorstellen die door de beide daartoe bevoegde Gemeenschapsministers, met name de heren Waltniel en Kelchtermans worden uitgewerkt onder meer met betrekking tot de organisatie van het openbaar onderzoek en de inspraakprocedure van de betrokken bevolking ter zake. Deze maatregelen zullen het voorwerp uitmaken van een omzendbrief.

Het is duidelijk dat alle wettelijke bepalingen inzake openbaar onderzoek correct zullen worden toegepast, dus

Geens

ook wat de behandeling betreft door de daartoe bevoegde diensten en overheden van de eventueel ingediende bezwaren.

De derde vraag luidde : „Wordt de TGV gekaderd in het mobiliteitsdebat ?”

Het is duidelijk dat de SST-problematiek niet kan worden losgekoppeld van het mobiliteitsvraagstuk en zoals de Minister van Verkeerswezen, de heer J.-L. Dehaene, zelf heeft gesteld, de SST een onderdeel uitmaakt van het globale toekomstplan STAR van de NMBS, dat zelf een onderdeel vormt van een globaal mobiliteitsplan en -strategie.

De Voorzitter : Het ificident is gesloten.

Vraag van de heer W. Van Durme tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de eventuele wijziging van het Gewestplan voor de oprichting van een mediacentrum te Gent

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Durme tot Minister Waltniel over de eventuele wijziging van het Gewestplan voor de oprichting van een mediacentrum te Gent.

De heer Van Durme heeft het woord.

De heer W. Van Durme (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, op het braakliggende terrein van de Groene Vallei te Gent zijn er plannen om een mediacentrum op te richten. Het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Gent heeft zich reeds principieel akkoord verklaard met dit ontwerp en een aanvraag tot wijziging van het Gewestplan ingediend. De aanpalende wijken zijn uitsluitend woonwijken met weinig groen- en speelvoorzieningen. De Groene vallei is de laatste mogelijkheid om deze nood gedeeltelijk te

verhelpen. Het mediacentrum brengt bovendien een overlast van verkeer en een tekort aan verkeersplaatsen met zich. De inplanting gaat bovendien in tegen de adviezen van de stedenbouwkundige diensten van de stad Gent.

Kan de Minister zijn standpunt toelichten omtrent een eventuele wijziging van het Gewestplan om de oprichting van een mediacentrum te Gent mogelijk te maken ?

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het project in kwestie is gelegen op braakliggende terreinen, welke men ter plaatse Groene Vallei noemt doch die volkomen opgenomen zijn in de woonzone zoals voorzien op het Gewestplan Gent en Kanaalzone, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977.

De aanvraag is ook volkomen verenigbaar met de bestemming van woonzone. In tegenstelling met wat

de vraag laat vermoeden, is hier derhalve geen wijziging van het Gewestplan vereist. Evenmin bestaat er een goedgekeurd BPA dat deze realisatie in de weg zou staan.

Het is eveneens onjuist te beweren dat de inplanting ingaat tegen de adviezen van de stedenbouwkundige diensten van de stad Gent. Dit advies legt een aantal strenge randvoorwaarden op, doch is duidelijk positief wat de bestemming betreft.

Het College van Burgemeester en Schepenen heeft het volste recht zelf te beslissen over de aanleg van zijn grondgebied en daarvoor de nodige opties en initiatieven te nemen.

In de richtnota inzake haar beleidsopties betreffende het Gewestplan heeft de stad de optie genomen om via een eventuele gewestplanwijziging of via een BPA dit gebied, dat op dit ogenblik volkomen in de woonzone gelegen is en dus theoretisch zou kunnen worden volgebouwd, voor een derde als woonzone te behouden en de overige twee derde in groenzone om te zetten. In het

Volksvertegenwoordiger W. Van Durme (AGALEV) vroeg Minister L. Waltniel (PVV) of het Gewestplan zal worden gewijzigd om de oprichting van een mediacentrum in Gent mogelijk te maken

Walt Niel

gedeelte dat woonzone blijft zou dan het mediacentrum opgericht worden.

Voor een mediacentrum dienen inderdaad maatregelen genomen te worden om de verkeerstechnische problematiek pp te lossen. Ook dit valt binnen de bevoegdheid van de stedelijke overheden.

Het is evident dat dergelijk project over de nodige parkeerplaatsen moet beschikken en dit volgens de gebruikelijke normen.

Er werd een stedenbouwkundig attest nummer 2 aangevraagd door de stad Gent,

Rekening houdende met hogervernoemde gegevens zal de gemachtigde ambtenaar eerstdaags hierover advies uitbrengen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over bouwwerken in het domein Ankerhof te Brasschaat

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Dienderen tot Minister Walt Niel over bouwwerken in het domein Ankerhof te Brasschaat.

De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, midden 1989 zijn werken gestart in het domein Ankerhof, gelegen Miksebaan 305/311 te Brasschaat. Het domein ligt in een parkgebied, waarin alleen onderhouds- en instandhoudingswerken zijn toegelaten. Op het domein stonden verschillende woningen.

De eerste bouwvergunning werd op 15 februari 1989 verleend voor de wijziging van een inplanting en de uitvoering in spiegelbeeld van een

conciërgewoning. De toelating werd gegeven om de bestaande conciërgerie af te breken, een nieuwe woning te bouwen op een andere plaats, ze nagenoeg te verdubbelen van oppervlak en ernaast een nieuwe schuur te bouwen. Voor deze bouwvergunning werd, zoals dat nodig is, een openbaar onderzoek gehouden van 14 september 1988 tot 7 oktober 1988.

Op 15 maart 1989 werd de vergunning gegeven een dagverblijf voor arbeiders en een stalling van machines voor bosbouw te bouwen „op de bestaande fundering”. Maar alleen de stalling wordt gebouwd op de bestaande fundering, het dagverblijf niet.

Het geheel groeit van 11,30 meter op 6 meter tot 19,55 meter op 13,84 meter. Voor deze vergunning is geen openbaar onderzoek ingesteld.

Op 15 maart 1989 is tevens de vergunning gegeven tot de „verbouwing van een woonhuis en wijzigen van de inplanting ingevolge het bomenbestand”. Het gaat hier over een woonhuis met een volume van 1.575 kubieke meter, dat volledig nieuw wordt gebouwd, 30 meter verder dan de bestaande woning die afgebroken wordt. Voor het bouwen van deze grote woning is geen openbaar onderzoek ingesteld.

Mijnheer de Minister, volgens mij werden de vigerende regels in dit dossier helemaal niet toegepast. Welke maatregelen hebt u derhalve genomen om de wettelijkheid te herstellen ?

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord.

Minister L. Walt Niel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, op 9 augustus 1988 werd een bouwaanvraag ingediend bij het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Brasschaat voor het verbouwen van een woonst en voor het oprichten van een conciërgewoning met schuur voor berging van landbouwwerktuigen, na afbraak van bestaande conciërgewoning.

Deze bouwaanvragen werden onderworpen aan een openbaar onderzoek

dat werd gehouden van 16 september tot 7 oktober 1988.

Op 22 december 1988 werd door de gemachtigde ambtenaar volgend advies gegeven :

„Gunstig voor de verbouwing van de bestaande woning nummer 311. De eigendom is gelegen in een parkgebied en waterwinningsgebied. De aanvraag brengt de goede aanleg van de plaats niet in het gedrang :

— naar aanleiding van de openbaarmaking zijn geen bezwaren ingediend ;

— de aanvraag voldoet aan de normen van het decreet van 28 juni 1984, houdende aanvulling van de stedenbouwwet. Gelet op de ligging in een waterwinningsgebied dienen evenwel de voorwaarden gesteld door de SV PIDPA strikt nageleefd te worden :

— de opslag van koolwaterstoffen is verboden, tenzij de opslagtank zich bevindt in een waterdichte kamer of opvanglade met een inhoud die minstens gelijk is aan de inhoud van de opslagtank ;

— alle afvalwaters lozen in de openbare riolering van de Miksebaan. De voorziene sterfputten zijn met andere woorden verboden.

Gunstig voor de conciërgewoning nummer 305, gezien het bouwvolume en de bouwoppervlakte voldoen aan de normen”.

Op 4 januari 1989 werd de bouwvergunning afgegeven.

Op 17 november 1988 werd een bouwaanvraag ingediend voor een wijziging van inplanting voor het oprichten van een conciërgewoning met schuur voor berging van landbouwwerktuigen, na afbraak bestaande conciërgerie.

Op 2 februari 1989 werd door de gemachtigde ambtenaar volgend advies gegeven :

Gunstig rekening houdend met de volgende gegevens :

— de goede aanleg van de plaats wordt niet in het gedrang gebracht ;

— het volume van de nieuwe woning bedraagt minder dan 800 kubieke

Waltiel

meter bij een grondoppervlakte van minder dan 200 vierkante meter ;

— tijdens het openbaar onderzoek werden geen bezwaarschriften ingediend ; ,

— gelet op de ligging in een waterwinningsgebied dienen evenwel de voorwaarden gesteld door de SV PIDPA strikt nageleefd te worden ;

— de opslag van koolwaterstoffen is verboden, tenzij de opslagtank zich bevindt in een waterdichte kamer of opvanglade met een inhoud die minstens gelijk is aan de inhoud van de opslagtank ;

— alle afvalwaters lozen in de openbare riolering van de Miksebaan. De voorziene sterfputten zijn met andere woorden verboden”.

Op 7 februari 1989 werd een aanvraag ingediend voor een dagverblijf en stalling van machines voor bosbouw op bestaande fundering. De voorgestelde stalling had een lengte van ongeveer 11,50 meter met een breedte van ongeveer 6,50 meter. Het dagverblijf omvatte een sanitair gedeelte van ongeveer 3,10 meter op 3,10 meter, een eetzaal van 5,15 meter op 4,50 meter en een keuken van 3,10 meter op 4 meter.

Op 10 maart 1989 gaf de gemachtigde ambtenaar een gunstig advies.

De vergunning werd afgegeven op 15 maart 1989.

Op 14 februari 1989 werd een bouw-aanvraag ingediend voor het verbouwen van een woonhuis en het wijzigen van de inplanting ingevolge het bomenbestand. Na gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar werd op 15 maart 1989 een vergunning afgegeven.

Wat de bouwvergunning van 15 februari 1989 in verband met de wijziging van inplanting van conciërgewoning en schuur betreft, was de gemachtigde ambtenaar de mening toegedaan dat geen nieuw openbaar onderzoek vereist was, gelet op het recente openbaar onderzoek tijdens de periode 16 september — 7 oktober

1988, te meer daar de wijzigingsaanvraag werd ingediend toen de eerste procedure nog niet was afgesloten. In het advies werd wel rekening gehouden met de opmerkingen van het bezwaar, ingediend tijdens het eerste openbaar onderzoek.

Wat de bouwvergunning van 7 februari 1989 in verband met het dagverblijf en stalling betreft, was de gemachtigde ambtenaar de mening toegedaan dat het gebouwen met een beperkte oppervlakte waren, noodzakelijk om de instandhouding en het onderhoud van het park te waarborgen.

Wat de bouwvergunning van 7 februari 1989 in verband met de garage betreft, was de gemachtigde ambtenaar de mening toegedaan dat het hier slechts bijgebouwen waren.

Wat de bouwvergunning van 15 maart 1989 betreft was de gemachtigde ambtenaar dezelfde mening toegedaan als uiteengezet in verband met de wijziging van inplanting van de conciërgewoning.

Samengevat kan worden gesteld dat de gemachtigde ambtenaar van oordeel was dat de bouwaanvragen die een gewijzigde inplanting voorstelden binnen de 30 meter van de oorspronkelijke inplanting aan geen nieuw openbaar onderzoek moesten worden onderworpen ; hij vond dit evenmin nodig voor de bouwaanvragen voor de garages en het dagverblijf gelet op de beperkte oppervlakte en de aard van deze gebouwen, het ging namelijk om bijgebouwen.

Vermits telkenmale een nieuwe bouwaanvraag werd ingediend en er iedere keer een nieuw ontvangstbewijs werd afgeleverd, had de gemachtigde ambtenaar strikt juridisch gezien de bouwaanvragen moeten onvolledig verklaren en een openbaar onderzoek moeten eisen. Blijkbaar heeft hij de voorkeur gegeven aan een snelle afhandeling van de dossiers.

De bouwvergunningen zijn door het College afgegeven en werden niet betwist binnen de wettelijke termijnen bij de Raad van State. Het is dan ook niet mogelijk deze vergunningen om-

wille van procedurefouten in te trekken.

Hoewel ik begrip kan opbrengen voor de bekommernis van de gemachtigde ambtenaar om de dossiers snel af te handelen en zich niet te verschuilen achter allerlei administratieve procedures die tenslotte geen nieuwe elementen aan de dossiers zouden toevoegen, heb ik de gemachtigde ambtenaar opdracht gegeven om in het vervolg de wetten, de decreten, de koninklijke en ministeriële besluiten strikt toe te passen en zich bij het adviseren van de dossiers niet enkel te laten inspireren door andere, weliswaar begrijpelijke consideraties.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Geysels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de kredieten voor de bestrijding van de kansarmoede ten behoeve van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in Brussel

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Geysels tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de kredieten voor de bestrijding van de kansarmoede ten behoeve van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in Brussel.

De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijn vraag is duidelijk, ik kan dus kort gaan, maar ik verwacht ook een concreet antwoord.

In en buiten deze Raad werd de jongste jaren door politici van verschillende partijen gepleit om ook aan Brussel, gezien de grote migrantenpopulatie van deze stad en de grote kansarmoede die er heerst, kredieten toe te kennen van het Fonds-Lenssens.

Om die redenen hebben wij zowel bij de bespreking van de begroting 1989

Geysels

als bij die van de begroting 1990 een amendement ingediend om 25 miljoen ter beschikking te stellen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Dat amendement werd telkens door de meerderheid verworpen.

Onlangs heeft Minister Weckx tot onze grote verbazing maar ook voldoening, naar aanleiding van een debat georganiseerd door de VZW Foyer gesproken over het toekennen van tientallen miljoenen. Hij zou die wel ergens vinden.

Kan Minister Lenssens ons meedelen of er dan toch een beslissing is genomen om in de begroting 1990 die reeds werd goedgekeurd, vooralsnog een bedrag vrij te maken voor de verbetering van de kansarmoede in Brussel. Zoniet, op welke manier zal de Executieve dan concreet een antwoord geven op een vraag die niet alleen door mij is gesteld, maar ook door de heer Anciaux en door Minister Weckx.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, ik wil vooraf het geachte lid verzoeken, wanneer hij een vraag wenst te stellen over een verklaring van één van mijn collega's, zich dan tot die collega te richten. De vraag die hij mij stelt heeft immers niets te maken met de verklaring van mijn collega.

De Vlaamse Executieve heeft voor 1990 de middelen voor armoedebestrijding op de begroting Welzijn en Gezin, meer bepaald sectie 56, verhoogd. In het bijzonder de toelage aan diensten en instellingen voor residentiële welzijnszorg werd opgetrokken van 97,3 miljoen in 1989 tot 149,5 miljoen in 1990, hetzij een verhoging met 54 ten honderd.

Brussel zal hiervan meegenieten, daar het een gemeenschapsaangelegenheid betreft.

In het kader van de verdere noodzakelijke uitbouw van de migrantenvoorzieningen zullen de Brusselse initiatieven eveneens meer middelen Ontvangen. Dit is trouwens nu reeds

het geval voor de Foyer, waarvoor in de begroting 1990 een toelage van 9,6 miljoen frank is ingeschreven tegenover 8,0 miljoen in 1989.

In toepassing van de beleidsnota migranten van de Vlaamse Executieve, zal spoedig de permanente interkabinettenwerkgroep starten met de voorbereiding van een specifiek gedeelte voor Brussel.

Wat betreft artikel 01.02.56 van Sectie 56, van de begroting 1990 de post Allerhande uitgaven en tussenkomsten in de kosten van gemeenten en OCMW's in het kader van de strijd tegen kansarmoede, is hetzelfde krediet ingeschreven als voor 1989, namelijk 500 miljoen. Dit krediet wordt, net zoals vorig jaar, verdeeld onder de gemeenten en de OCMW's die onder de voogdij van de Vlaamse Executieve vallen.

Ten slotte, deel ik mede dat de Vlaamse Executieve inzake eventuele aanpassingen van de begroting 1990, nog geen beslissingen heeft genomen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIE (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de op te richten Europese Stichting van de Poëzie

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Vanhorenbeek tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de op te richten Europese Stichting van de Poëzie.

De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, in de eerste plaats dank ik de Minister voor de informatie die hij mij bezorgde als antwoord op mijn vraag over de be-

raadselingen van de Conseil de Coopération Culturelle, de CDCC, bij de Raad van Europa inzake de oprichting van de Europese Stichting voor de Poëzie.

Ik beklemtoon dat mijn interpellatie is ingegeven door mijn grote bezorgdheid over de wijze waarop de Vlaamse Gemeenschap in deze zaak haar standpunt bepaalt of juist niet bepaalt over culturele materies op internationaal vlak.

De houding van de Vlaamse Cultuurminister is in dat opzicht tekenend en een schoolvoorbeeld van hoe het niet moet.

Vervolgens wens ik, aan de hand van de notulen van de beraadslagingen van de Conseil de Coopération Culturelle, aan te tonen dat er geen definitieve beslissing werd genomen over de zetel van de Stichting en zelfs niet eens over de oprichting zelf, omdat volgens de CDCC er grote twijfels bestaan over haar solvabiliteit.

Tevens stip ik aan dat de vooropgestelde vergadering van 13 en 14 november 1989, waarop de Voorzitter en Algemeen Secretaris van de Europese Vereniging ter Bevordering van de Poëzie waren uitgenodigd, met een doodgewone circulaire en zonder eigenlijke motivering werd uitgesteld tot maart 1990. Dit alles wijst erop dat er geen beslissingen zijn, noch over de oprichting, de financiën, de banden met de Raad van Europa, noch over de zetel zelf.

Ten slotte wens ik de reden naar voren te brengen waarom de Vlaamse Gemeenschap, los van de Franse Gemeenschap en zonder inmenging in de Vlaamse culturele materie op internationaal vlak, de kandidatuur van het Europees Poëziecentrum te Leuven als zetel van de Stichting moet voordragen.

In zijn antwoord op mijn vraag van 25 september 1989 verklaart de Minister dat er in de vergaderingen van de Raad van Europa alleen sprake is van een Belgische delegatie en bijgevolg van een Belgisch standpunt, vastgesteld tijdens de vergadering van 12 juli jongstleden op het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Vanhorenbeek

Wij wensen te weten hoe dit standpunt tot stand kwam en hoe het Centrum te Brussel wordt gekoppeld aan dat van Leuven, terwijl het Centrum te Leuven een Europees Centrum is en niet wenst te worden gekoppeld aan welk ander centrum ook ?

Heeft de Vlaamse Gemeenschap op het departement van Buitenlandse Zaken de kandidatuur van het Europees Centrum te Leuven voorgedragen ?

Zoniet, welke waren de redenen om dat niet te doen ?

Zo ja, op grond van welke redenen heeft de Vlaamse Gemeenschapsafgevaardigde die kandidatuur ingetrokken ?

Indien de Franse Gemeenschap niet instemde met het Europees Poëziecentrum als kandidaat en mede weigert om de kandidatuur van een in Vlaanderen gevestigde Europese instelling voor te dragen, dan beschouwen wij die houding als een inbreuk op de Vlaamse soevereiniteit inzake de culturele materies, zoals vastgelegd in de Grondwet, zelfs als een bewuste inmenging in Vlaamse binnenlandse aangelegenheden. Over dat punt kan er met de Franse Gemeenschap niet worden genegocieerd om tot een zogenaamd Belgisch standpunt te komen.

Mijnheer de Minister, wij betwisten nogmaals de grondwettigheid van dit standpunt waarnaar de Vlaamse Gemeenschapsminister refereert in zijn antwoord op mijn vorige parlementaire vraag.

Naar aanleiding van dit voorbeeld wensen wij tot een duidelijk en on dubbelzinnig en door de Vlaamse Raad goed te keuren protocol te komen over de besluitvorming van de Belgische standpunten met betrekking tot Vlaamse culturele materies op internationaal vlak.

Het basisbeginsel van dit protocol moet er een zijn van niet-inmenging. Het is immers onduidelijk dat Vlaanderen door de houding van de Franse Gemeenschap gefnuikt wordt in de

behartiging van zijn buitenlandse belangen.

Daarom vraag ik de Minister op zijn stappen terug te keren en zijn afgevaardigde de opdracht te verlenen de kandidatuur van de Europese Poëzievereniging voor te dragen voor de zetel van de op te richten Stichting.

Tevens wens ik op te merken en zelfs aan te klagen hoe er, zonder informatie door de Vlaamse Gemeenschap noch door de Raad van Europa, beslissingen worden voorbereid en genomen over de hoofden heen van de betrokken centra. De grote poëziecentra in Europa, met name die van Struga in Joegoslavië, van Edinburg in Schotland, het Centro Montale te Rome, het Maison de la Poésie te Parijs, zij worden volstrekt genegeerd en in onwetendheid gelaten.

Het Europees Poëziecentrum moet op eigen houtje de informatie trachten te verzamelen en heeft het gevoel steeds achter de feiten aan te hollen.

We vragen de Minister officieel protest aan te tekenen tegen deze gang van zaken bij de Algemeen Secretaris van de Raad van Europa te Straatsburg.

Waarom grijpt de Vlaamse Gemeenschap hier niet de unieke kans om het Centrum te Leuven te verdedigen en voor te dragen, goed wetend dat dit Centrum wel over de nodige solvabiliteit beschikt, onder meer door de financiële steun van de Vlaamse Gemeenschap zelf, van de Europese Commissie, van de Belgische Regering, van belangrijke sponsors en door de eigen middelen. Die middelen bedragen nagenoeg evenveel als de eenmalige gift van de Nederlandse provincie Limburg voor een Stichting die niet over personeel beschikt, niet over een bibliotheek, niet over ervaring, in feite over niets, vermits ze nog moet worden opgericht.

Na al die gegevens krijgen wij het gevoel dat de Vlaamse Gemeenschapsminister van Cultuur zich verschuilt achter het zogenaamde Belgische standpunt om het Europees Centrum te Leuven niet te hoeven voordragen. Vandaar onze vraag naar de argumenten.

Welke zijn de redenen om het Europees Poëziecentrum voor te dragen ?

Het Centrum is erkend door het Europees Parlement, al sinds 1983, door de Europese Commissie, door verschillende belangrijke internationale culturele fondsen, door de UNESCO, door de Belgische Regering, bij koninklijk besluit van 1984, door de Vlaamse Gemeenschap, de Provincie Brabant en zelfs door de Franse Gemeenschap, waarvan het subsidies ontvangt.

Juridisch is het een vereniging met rechtspersoonlijkheid naar Belgisch recht, nog steeds vallend, althans privaatrechtelijk onder de nationale wetgeving.

De vereniging is al meer dan tien jaar werkzaam, bezit een gespecialiseerde bibliotheek van meer dan 10.000 boekdelen, geeft een internationaal tijdschrift uit en boeken die over heel de wereld worden verspreid ; ze heeft in literaire kringen grote bekendheid gekregen en wordt tot in Latijns-Amerika gewaardeerd om haar werk.

Het bestuur en de verschillende werkgroepen zijn samengesteld uit Nederlandstalige en Franstalige leden met de Belgische nationaliteit en met leden uit een twintigtal Europese landen. Het is bovenal een Vlaams initiatief dat beheerd wordt door Vlamingen volgens door het Europees Parlement voorgeschreven algemene normen, die vooral gericht zijn op de Europese culturele verscheidenheid en het respect voor de filosofische en ideologische levensovertuigingen.

— *De heer H. Suykerbuyk, Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.*

Het project is in Vlaanderen gesitueerd en hoopt hier voor zijn Europese uitbouw, **op** Vlaamse gastvrijheid of gastvrijheid in het eigen land en op belangenbehartiging.

Wat dat laatste punt betreft, voelt de Vereniging zich op ernstige wijze tekort gedaan en zelfs gekrenkt. De Raad van Bestuur van de Vereniging, waarin zeven landen zetelen, legt er de nadruk op dat de Vereniging Europees is en voor de verwezenlijking van haar doelstellingen niet afhanke-

Vanhorenbeek

lijk wil worden gemaakt van welk land dan ook. Daarom heeft ze zelf haar eigen kandidatuur voorgedragen te Straatsburg, maar ze verwacht van het gastland, waar ze wortel heeft geschoten, respect en steun voor haar verdere ontwikkeling, vooral in Europese vergaderingen, waar alleen afgevaardigden van naties kunnen zetelen.

1992 staat voor de deur. Als de Vlaamse Gemeenschap er niet toe in staat is om voor Europese initiatieven, die door Vlamingen werden genomen, ontwikkeld en beheerd en die op haar bodem zijn gevestigd, zoals het Europees Poëziecentrum te Leuven, in de bres te springen op internationale bijeenkomsten, dan vragen we ons af hoe ze de eigen cultuur zal kunnen verdedigen in Europa. Me zo'n nefaste en lakse houding wordt de Vlaamse cultuur internationaal van de kaart geveegd.

Om al die redenen vraag ik met aandrang aan de Gemeenschapsminister van Cultuur en aan de ganse Vlaamse Executieve het Europees Poëziecentrum te Leuven voor te dragen te Straatsburg als kandidaat voor de zetel van de op te richten Stichting van de Poëzie. (*Applaus*)

BEGROETING VAN EEN BUITENLANDSE DELEGATIE

De Voorzitter : Sta me toe de heer Moulin, lid van de Quaestuur van de Assemblée van Marokko in ons midden te verwelkomen. (*Applaus*)

INTERPELLATIE (R.v.O. art. 72) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de op te richten Europese Stichting van de Poëzie (Voortzetting)

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, de interpellatie van de heer Vanhorenbeek is buitengewoon interessant. Zij inspireert tot een bredere reflectie omtrent de mogelijkheden van de Vlaamse Gemeenschap tot positionering op het internationaal forum.

Wij gaan hier echter niet debatteren over wat op het ogenblik aan de orde is in de parlementaire Commissie die zich buigt over de derde fase van de staatsvorming. Wij gaan het ook niet hebben over de vraag of het al dan niet wenselijk is verdragsrechtelijke bevoegdheid te geven aan de Gemeenschappen en Gewesten. Het is nu eenmaal een feit dat in de Raad van Europa en de daaraan gelieerde organen slechts nationale vertegenwoordigers gelden. Men kan dit betreuren maar wij moeten het spel spelen volgens de regels.

In de Belgische context worden er, voorafgaand aan de Europese vergaderingen, steeds coördinatievergaderingen georganiseerd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken waarbij de drie Gemeenschappen van België een gezamenlijk standpunt bepalen. Ik kom daar straks nog even op terug.

Sta me toe eerst nader in te gaan op het specifieke probleem dat collega Vanhorenbeek nauw aan het hart ligt, namelijk de Europese Poëziestichting en de kandidatuur van Leuven dienaangaande.

Op de coördinatievergaderingen inzake de standpuntbepaling omtrent de zetel van de op te richten Europese Poëziestichting bleek, naast de Europese Vereniging ter Bevordering van de Poëzie te Leuven, een gelijklopend Franstalig initiatief te bestaan, gevestigd in de Koninklijke Bibliotheek van Brussel.

De Vlaamse vertegenwoordiging op deze coördinatievergaderingen achtte het wenselijk het Nederlandse voorstel om de kandidatuur van Maastricht in te dienen voor de vestiging van de zetel, te steunen. Twee redenen werden daarvoor aangevoerd.

Een eerste niet onbelangrijke reden was dat Leuven zijn kandidatuur nog niet officieel had ingediend. Ik heb

vorige week met de heer Van Itterbeek gesproken. Hij heeft ruiterlijk toegegeven dat Leuven te laat was om zijn kandidatuur te stellen.

Een tweede, eveneens niet onbelangrijke reden was dat Maastricht tot het Nederlandstalige gebied behoort zodat samenwerking met Leuven via de Taalunie mogelijk blijft.

Wij moeten consequent zijn. Wanneer wij met het oog op de uitdaging van Europa 92 op het vlak van de cultuur ervan uitgaan dat wij als Vlaamse Gemeenschap die uitdaging best kunnen aangaan met een bondgenoot, in casu met Nederland, moeten wij in verband met de kandidatuurstelling van Maastricht niet gewagen van het verre buitenland. Wij moeten op het internationale forum, vooral op het vlak van de Raad van Europa en van de Europese Gemeenschap een dergelijke uitdaging kunnen aangaan samen met Nederland. Dan kunnen wij optreden namens 20 miljoen Nederlandssprekenden in de Europese Gemeenschap. De nodige stappen en de vereiste procedures moeten in het kader van de Taalunie kunnen worden voorbereid.

De twee argumenten, namelijk de afwezigheid van de kandidatuur van Leuven en het feit dat Maastricht behoort tot het Nederlandstalige gebied, worden nog versterkt door het feit dat Nederland bereid is een aanzienlijke financiële bijdrage te leveren en infrastructurele ondersteuning te bieden voor Maastricht. De Vlaamse Gemeenschap kon dat toen niet bieden en dit vormt ook nu nog een knelpunt. De kandidatuur van de stad Leuven om als zetel te fungeren zou altijd een kostprijs hebben vertegenwoordigd van ongeveer 20 miljoen. De stad Maastricht bood een bepaalde infrastructuur aan en ook de provincie Nederlands Limburg stelde een aanzienlijke financiële ondersteuning voor.

De heer L. Vanhorenbeek : Dat was slechts eenmalig.

Minister P. Dewael : Inderdaad, het was slechts voor een periode van drie jaar, maar het financieel aanbod was er toch.

Dewael

Men moet weten wat men wil. Indien men de begroting Cultuur van de Vlaamse Gemeenschap goedkeurt binnen de Vlaamse Raad en er voor ongeveer 120 miljoen kredieten worden voorzien voor het internationaal cultureel beleid, dan moet men keuzes maken. Het volstaat niet een kandidatuur te stellen op Europees of internationaal plan. Als men A zegt, moet men ook B zeggen. Men moet immers goed beseffen dat aan dergelijke functie kosten verbonden zijn die op de begroting van cultuur moeten worden geïmputeerd. Op dat ogenblik was ik er helemaal niet zeker van die financiële middelen te kunnen inbrengen.

De heer Vanhorenbeek heeft toen het initiatief genomen om een voorstel van resolutie in te dienen in de Vlaamse Raad. **D**at voorstel van resolutie, mede ondertekend door vertegenwoordigers van diverse politieke fracties, maakte trouwens het voorwerp uit van een uitvoerige bespreking in de Commissie voor Cultuur van de Vlaamse Raad. Voorafgaandelijk aan die bespreking heb ik de Vlaamse Regering gevat met een standpuntverklaring.

Op 8 juni 1989 heeft de Vlaamse Executieve het volgende standpunt aangaande dat voorstel van resolutie ingenomen :

gezien de kandidatuurstelling van Maastricht, Delfi en Saragossa als zetel van deze vereniging ;

gezien de wezenlijke financiële en infrastructurale hulp van de stad Maastricht en de provincie Nederlands Limburg ;

gezien de lokatie van Maastricht in het Nederlandse Taalgebied ;

gezien de unanimiteit van de voorbereidende werkgroep nopens de kandidatuur van Maastricht ;

zou ik uitsluitel vragen aan mijn collega van WVC inzake zijn houding ten opzichte van de Maastrichtse kandidatuur.

Eén en ander bleef aanvankelijk onduidelijk, waarschijnlijk wegens het

ontslagnemende Nederlandse kabinet, maar in september 1989 bleek Nederland alleszins zéér terughoudend voor wat de hulp vanuit de centrale overheid betreft.

Op dit ogenblik, één week na de jongste vergadering van de CDCC blijkt men, zowel wat de Europese initiatiefnemer als de Nederlandse overheid betreft, niet geneigd de financiële lasten van de Maastrichtse zetel te willen overnemen na drie jaar, periode waarna stad en provincie hun steun zullen staken.

De toestand is dus de volgende : Maastricht heeft zich kandidaat gesteld en samen met de provincie Nederlands Limburg financiële steun aangeboden voor een periode beperkt tot drie jaar. Het WVC is echter niet bereid om na drie jaar die rol over te nemen en ook de Europese initiatiefnemers staan daar zeer huiverig tegenover.

Met andere woorden, er is een beetje een patsituatie ontstaan. De beslissing in het Comité-directeur is uitgesteld tot juni eerstkomend en de indruk die de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in dit Comité hebben, is dat dit Europese initiatief zijn slaagkansen zienderogen ziet verkleinen.

De interpellant stelt dat wij op die feiten toekijken zonder initiatieven te nemen en dat ik mij wegsteek achter de Belgische positie. Daar vergist hij zich geen klein beetje. Om te trachten het dossier te deblokken heb ik de heer Van Itterbeek van het Centrum te Leuven bij mij geroepen en heb ik erop aangedrongen dat hij nieuwe contacten zou leggen met gelijkaardige Europese centra om een soort beurtrolsysteem te gaan uitwerken, waarbij afwisselend elke Europese vereniging ter zake de rol van coördinator op zich zou nemen en dat voor de duur van een specifiek project.

Met een beurtrolsysteem kan de voorhanden zijnde know-how in elk centrum worden gevaloriseerd en kan men de kostprijs voor elk centrum reduceren, want — mijnheer Vanhorenbeek, ik kom daar nog op terug — het volstaat niet, gelet op

de gewijzigde situatie en de vermindering der haalbaarheid vanuit Maastricht, om nu victorie te kraaien en nu gewoonweg de kandidatuur van Leuven stellen.

Als ik de kandidatuur van Leuven thans opnieuw laat indienen door mijn vertegenwoordiger binnen het Comité-directeur, dan moet u goed weten — u stemt ook over mijn begroting — dat daar financiële repercussies aan verbonden zijn. De heer Van Itterbeek gaat mijn voorstel uitwerken om het financieel haalbaar te maken. Daarvoor zal hij de komende dagen en weken contacten leggen met zijn Europese collega's. Wanneer men daar een consensus zou kunnen bereiken, dan stel ik dat beurtrolsysteem voor op de eerstvolgende vergadering van het Comité-directeur.

Het tweede deel van uw interpellatie, mijnheer Vanhorenbeek was meer algemeen bedoeld. U hebt gevraagd in welke mate wij als Vlaamse Gemeenschap beter op de bal kunnen zitten en op het Europese niveau beter onze identiteit kunnen beklemtonen en zelf initiatieven nemen en ondersteunen. U hebt de vraag gesteld naar de wenselijkheid van een protocol met betrekking tot de besluitvorming in culturele aangelegenheden binnen internationale organisaties. In dat verband kan ik u het volgende meedelen.

Er is een gedragscode in de maak die de vertegenwoordiging van de Gemeenschappen in internationale organisaties wil regelen. Binnen de Vlaamse Executieve berust ter zake de verantwoordelijkheid bij Minister Geens, als coördinerend Minister van Externe Betrekkingen.

De administratieve procedure voor het tot stand komen van deze gedragscode is quasi rond. Deze gedragscode regelt de bepaling van de inhoudelijke standpunten, binnen elke Gemeenschap, tussen de Gemeenschappen onderling en de informatie ten aanzien van het Departement Buitenlandse Zaken.

Het Departement van Buitenlandse Zaken zou in deze gedragscode in feite gereduceerd worden tot een soort stemknopje.

Dewael

Deze gedragscode zal door de drie Executieven worden goedgekeurd en daarna aan de Vlaamse Raad worden voorgelegd. Dit laatste neemt echter niet weg dat wij wel de mogelijkheid hebben, los van de coördinerende bevoegdheid van de Voorzitter van de Executieve, tot het voeren van een internationaal cultureel beleid. Ik heb gewezen op de beperktheid van de kredieten, met name circa 120 miljoen frank. Maar, binnen de culturele akkoorden en voortgaande op ad hoc-projecten en dergelijke, slagen wij er wel degelijk in om op het internationale en, vooral op het Europese forum, onze Vlaamse identiteit te beklemtonen.

Hierbij verwijs ik naar het Ensorjaar, dat op dit ogenblik in Parijs doorgaat. Ter zake geven wij niet alleen inhoud aan een cultureel akkoord met Frankrijk door een grote prestigieuze Ensor-tentoonstelling in het Petit Palais te Parijs te organiseren, maar aan die kapstok worden tevens andere culturele projecten opgehangen. Een gans jaar zal men in Parijs worden geconfronteerd met de meest uiteenlopende uitingen van onze kunsten.

Ten slotte meen ik reeds een antwoord te hebben gegeven op de derde bekommernis van de heer Vanhorenbeek, met name de culturele uitdaging op het niveau van Europa. Dat laatste bekommert mij ten zeerste. Binnen de Taalunie hebben collega Coens en ikzelf meermaals deze problematiek aan de orde gebracht. Het is inderdaad van wezenlijk belang dat Vlaanderen en Nederland nauwer zullen samenwerken en de Europese uitdaging samen zullen aanpakken.

In antwoord op een vraag, zoëven gesteld door de heer De Beul, heb ik onderstreept dat het wellicht noodzakelijk zal zijn dat een culturele paragraaf zal worden opgenomen in het Europees verdrag zelf.

Het is mijn vaste overtuiging dat wij moeten redeneren vanuit de culturele pluriformiteit die Europa kenmerkt, wat impliceert dat daarin de eigen

identiteit van elkeen wordt gegarandeerd.

Andermaal ingaand op het budgettair aspect ligt het in de verwachting, gelet op het feit dat Brussel een Europese hoofdstad is, dat tal van Europese culturele initiatieven hun zetel in Brussel of in Vlaanderen zullen willen vestigen. Vaak echter wordt dan ook aan de Vlaamse Gemeenschap de factuur gepresenteerd. Hierop zonder meer ingaan zou toegeven zijn aan een modetrend, waaraan ik niet meedoe.

Daarom stel ik het volgende voor.

Een, elk initiatief met Europees karakter waarvoor aan de Vlaamse Gemeenschap om een tussenkomst wordt gevraagd, moet ook aantoonbaar een verrijking zijn voor het Vlaams cultureel leven.

Twee, het gaat ook niet op dat de Europese initiatieven enkel door de Vlaamse Gemeenschap zouden worden gefinancierd. Ik wil daarmee zeggen dat een bijdrage vanuit de Europese instellingen en/of vanuit de andere landen eveneens noodzakelijk is.

Ik geef een recent voorbeeld met name EUR-image. In dat verband hebben wij — dat is enorm belangrijk voor de Vlaamse Gemeenschap — op het vlak van de beeldindustrie — de kandidatuur van Vlaanderen en Brussel gesteld en ook bekomen. Wanneer men A zegt moet men echter ook B zeggen. Dit impliceert het huren van kantoorruimte, het aanwerven van personeel en dergelijke meer.

Vanuit de Vlaamse Gemeenschap kan men onmogelijk alle initiatieven positief beantwoorden.

Die initiatieven moeten aan twee criteria voldoen. Het betrokken initiatief moet een verrijking betekenen van de Vlaamse Cultuur. Om een financiële tegemoetkoming te overwegen vind ik dat de Europese instanties en/of de andere deelnemende landen ter zake ook een financiële bijdrage zouden moeten leveren. Zodoende kan men komen tot een soort partnership.

Collega Vanhorenbeek, ik denk dat u zich enigszins vergist wanneer u mijn optreden in kwestie, specifiek te Leuven maar ook in het geheel van de problematiek, betitelt als een schoolvoorbeeld van hoe het niet moet.

Ik ben van oordeel dat ik door mijn antwoord heb aangetoond dat het niet anders kon. Dit is maar goed ook. (*Applaus bij de meerderheid*)

De Voorzitter : De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Minister voor zijn degelijk antwoord en voor de aankondiging van enkele initiatieven. Toch wens ik nog een kleine verduidelijking.

Mijnheer de Minister, u hebt aan de heer Van Itterbeek, directeur van het Centrum te Leuven, de opdracht gegeven contacten te leggen met andere Europese centra om te zien in hoever een beurtrolsysteem mogelijk zou zijn. De heer Van Itterbeek is betrokken partij. Ware het niet beter indien u, als Minister van Cultuur, aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, bevoegd voor Externe Betrekkingen, die opdracht zou geven ? Nu is het de betrokken partij zelf die met andere centra contact neemt. Men zou toch meer gezag kunnen uitoefenen indien de vraag van land tot land, van cultuur tot cultuur, zou worden gesteld.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael : Mijnheer de Voorzitter, het geven van een opdracht aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve stelt voor mij geen enkel probleem. Ik twijfel ook niet aan zijn gezag ter zake.

Om evidente redenen wil ik er hier toch voor pleiten dat vanuit de betrokken sectoren eerst een overeenkomst zou worden bereikt inzake het beurtrolsysteem. Dit betekent dat de heer Van Itterbeek, ook al is hij betrokken partij, eerst die mogelijkheid uittest bij zijn voorzitters-collega's van andere Europese centra. Indien men een dergelijk beurtrolsysteem

Dewael

wenst, dient men die overeenkomst bekend te maken aan de politieke overheid.

Dan moet de betrokken overheid op de proppen komen en dat systeem, waarover dan een consensus zou bestaan, inleiden via de Vlaamse vertegenwoordiger bij het desbetreffend Comité-directeur.

De heer Van Itterbeek vond het ook

een wijs voorstel om eerst zelf even het terrein te verkennen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij

aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt gesloten om 15.30 uur.